

-Osoby podające się za sędziów nie mają do tego umocowania, co wynika z następujących faktów:

1. Konstytucja z 1997 roku w art 179 zawiera definicje sędziego, Prezydent powołuje sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa
2. Pierwszy Prezydent umocowany pod rządami Konstytucji z 2 kwietnia 1997 roku był Aleksander Kwaśniewski umocowany na urządzie 22 grudnia 2000 roku. Wcześniejsze powołania wygasły wraz z zakończeniem istnienia organów powołujących w wyniku zmiany Konstytucji (1985, 1992)
- 3, wniosek KRS wymaga istnienia KRS. Nie istnieje, bo w składzie są osoby podające się za sędziów, których powołania wygasły z powodów o jakich mowa w punkcie 2
4. Wniosek KRS bazuje na opinii o kandydacie wydanej przez kolegium sadu okręgowego. Opinie nie istnieją, bo nie istnieją kolegia, co wynika z faktu że w ich składach są osoby podające się za sędziów, których powołania wygasły (analogicznie jak dla KRS, punkt 3)
5. Powołania po 22 grudnia 2000 roku są nieważne z powodów o jakich mowa w punktach 3 i 4.
6. Osoby podające się za Prezesów sadu mają albo wygasłe powołania, albo nieważne (punkt 3 i 4). W efekcie osoby te nie mają umocowania do działania i wynagrodzeń.
7. Za prawidłowość dysponowania środkami publicznymi na wynagrodzenia sędziowskie i prezesowskie odpowiada Dyrektor Sądu, organ sadu niezależny od organu Prezes. Dyrektorzy nie weryfikują uprawnień osób którym wypłacają wynagrodzenia sędziowskie, w efekcie uchylają dyscyplinie finansów publicznych, wypłacają wynagrodzenia osobom nieuprawnionym.
8. Konstytucja jest najważniejszym prawem w Państwie
9. Nieistnienie sędziów oznacza nieistnienie ustanowionych Sadów, w efekcie nieistnienie wyroków.